

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie dokonując prawidłowej transpozycji art. 2 ust. 4, art. 4 ust. 5 lit. b), art. 6 ust. 2 lit. d), art. 8a ust. 4 i art. 4 ust. 3 w związku z pkt 2 lit. b) i c) ppkt (vi) załącznika III do dyrektywy 2011/92/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko ⁽¹⁾, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. ⁽²⁾, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy 2011/92/UE.
- Obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że Republika Portugalska nie dokonała prawidłowej transpozycji do portugalskiego porządku prawnego szeregu artykułów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. (zwanej dalej, w zaktualizowanej i skonsolidowanej wersji, „dyrektywą”). W dniu 11 października 2019 r. Komisja skierowała do Republiki Portugalskiej wezwanie do usunięcia uchybienia. Następnie w dniu 12 listopada 2021 r. do Republiki Portugalskiej przesłano uzasadnioną opinię. Komisja wnosi obecnie niniejszą skargę w oparciu o następujące zarzuty:

- Republika Portugalska naruszyła art. 2 ust. 4 dyrektywy, nie ograniczając w odniesieniu do procedur oceny oddziaływania na środowisko (zwanej dalej „OOŚ”) wynikającego z tego przepisu wyłączenia do przypadków, w których zastosowanie przepisów [dyrektywy] mogłoby mieć szkodliwy wpływ na cel przedsięwzięcia.
- Republika Portugalska naruszyła art. 4 ust. 5 dyrektywy, przewidując, że niektóre przedsięwzięcia nie podlegają OOŚ, jeżeli organ oceniający nie wyda opinii w ustawowym terminie w przedmiocie poddania tych przedsięwzięć OOŚ.
- Republika Portugalska naruszyła art. 6 ust. 2 dyrektywy, nie przewidując, by ogół społeczeństwa był informowany za pomocą właściwych środków, gdy tylko można zasadnie tego oczekiwać, o charakterze możliwych decyzji lub, w stosownych przypadkach, o projekcie decyzji OOŚ.
- Republika Portugalska naruszyła art. 8a ust. 4 dyrektywy, nie przewidując, że rodzaje parametrów, które mają być monitorowane, oraz okres monitorowania, określone w decyzji zezwalającej na przedsięwzięcie, muszą być proporcjonalne do charakteru, lokalizacji i wielkości przedsięwzięcia oraz do znaczenia jego oddziaływania na środowisko.
- Republika Portugalska naruszyła art. 4 ust. 3 dyrektywy w związku z pkt 2 lit. b) załącznika III do tej dyrektywy, nie włączając „dostępności” zasobów naturalnych jako istotnego kryterium dla ustalenia, czy przedsięwzięcie powinno zostać poddane OOŚ.
- Republika Portugalska naruszyła art. 4 ust. 3 dyrektywy w związku z pkt 2 lit. c) ppkt (vi) załącznika III do tej dyrektywy, nie odwołując się do „przepisów unijnych” lub do obszarów „co do których uznaje się, że nie są już zachowane te normy” przy wyliczeniu elementów istotnych dla określenia obszarów, na których zdolność absorpcji środowiska naturalnego powinna być oceniana jako istotne kryterium dla ustalenia, czy przedsięwzięcie powinno zostać poddane OOŚ.

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 26, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2014, L 124, s. 1.

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 7 lutego 2023 r. w sprawie T-81/22 Euranimi/Komisja wniesione w dniu 17 kwietnia 2023 r. przez European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi)

(Sprawa C-252/23 P)

(2023/C 189/35)

Język postępowania: angielski

Strona

Wnosząca odwołanie: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (przedstawiciele: M. Campa, D. Rovetta, V. Villante, avvocati, P. Gjørtler, advokat.)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uznanie odwołania za dopuszczalne;
- uchylene zaskarżonego postanowienia oraz uznanie skargi wniesionej przez Euranimi za dopuszczalną;
- przekazanie sprawy do Sadu celem rozpatrzenia skargi Euranimi co do istoty;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania odwoławczego i postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty:

Zarzut pierwszy: naruszenie prawa w ramach wykładni art. 263 akapit czwarty in fine TFEU oraz w szczególności wymogu „bezpośredniego i indywidualnego oddziaływania” – błędna kwalifikacja okoliczności faktycznych.

Zarzut drugi: naruszenie prawa w ramach wykładni art. 263 akapit czwarty in fine TFEU oraz wymogu i pojęcia aktu prawnego, który nie wymaga środków wykonawczych – błędna kwalifikacja okoliczności faktycznych i przeinaczenie dowodów.

Zarzut trzeci: błędna kwalifikacja okoliczności faktycznych i przeinaczenie dowodów.
